॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

अश्मन्नूर्ज्म्पर्वते शिश्रियाणां वाते पूर्जन्ये वर्रणस्य शुष्मैं। अन्न्य ओषंधीभ्यो वनस्पतिभ्योऽधि सम्भृतां तां न इषमूर्जं धत्त मरुतः सररगुणाः। अश्म ईस्ते ख्युद्मं ते शुगृंच्छतु यं द्विष्मः। समुद्रस्यं त्वाऽवाक्याग्रे पिरं व्ययामिस। पावको अस्मभ्य शिवो भव। हिमस्यं त्वा जरायुणाग्रे पिरं व्ययामिस। पावको अस्मभ्य शिवो अस्मभ्य शिवो अस्मभ्य शिवो अस्मभ्य शिवो अस्मभ्य शिवो अप्ति

ज्मन्नुपं वेत्सेऽवंत्तरं नदीष्वा। अग्ने पित्तम्पामंसि। मण्डूंकि ताभिरा गंहि सेमं नों युज्ञम्। पावकवंर्णं शिवं कृधि। पावक आ चितयंन्त्या कृपा। ख्यामंन्नुरुच उषसो न भानुनां। तूर्वन्न यामन्नेतंशस्य नू रण आ यो घृणे। न तंतृषाणो अजरंः। अग्ने पावक रोचिषां मुन्द्रयां देव जिह्नयां। आ देवान्॥२॥

वृख्यि यख्यिं च। स नः पावक दीदिवोऽग्ने देवा इहा वह। उप युज्ञ हिविश्चं नः। अपामिदं न्ययंन समुद्रस्यं निवेशंनम्। अन्यं तें अस्मत्तंपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्य श्रे शिवो भव। नमस्ते हरसे शोचिषे नमस्ते अस्त्वर्चिषें। अन्यं ते अस्मत्तंपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्य शिवो भव। नृषदे वट्॥ ३॥

अप्सुषदे वड्वंनसदे वड्वंरिह्षदे वट्ग्संवर्विदे वट्। ये देवा देवानां यज्ञियां यज्ञियांनाः संवथ्सरीणमुपं भागमासंते। अहुतादो ह्विषो यज्ञे अस्मिन्थ्स्वयं जुंहुध्वम्मधुंनो घृतस्यं। ये देवा देवेष्विधं देवत्वमायन् ये ब्रह्मणः पुरण्तारो अस्य। येभ्यो नर्ते पर्वते धाम किं चन न ते दिवो न पृंथिव्या अधि सुषुं। प्राणदाः॥४॥

अपान्दा व्यान्दाश्चंख्युर्दा वंर्चोदा वंरिवोदाः। अन्यं ते अस्मत्तंपन्तु हेतयः पावको अस्मभ्य शिवो भव। अग्निस्तिग्मेनं शोचिषा यश्सद्विश्वं न्यंत्रिणम्। अग्निर्नो वश्सते र्यिम्। सैनानींकेन सुविदत्रों अस्मे यष्टां देवाश आयंजिष्ठः स्वस्ति। अदंब्यो गोपा उत नः पर्स्पा अग्नै द्युमदुत रेविद्दितिह॥५॥

उपं देवान् वद्गाणदाश्चतुंश्चत्वारि १ शच॥१॥॥

-[8]

य इमा विश्वा भुवंनानि जुह्बदिष्र्होतां निष्सादां पिता नंः। स आशिषा द्रविणिमिच्छमांनः परमुच्छदो वर् आ विवेश। विश्वकंर्मा मनंसा यिद्वहांया धाता विधाता परमोत संदक्। तेषांमिष्टानि समिषा मंदन्ति यत्रं सप्तर्षीन्पर एकंमाहुः। यो नंः पिता जनिता यो विधाता यो नंः सतो अभ्या सञ्जानं।॥६॥

यो देवानां नाम्धा एकं एव तर संम्प्रश्वम्भुवंना यन्त्यन्या। त आयंजन्त द्रविण् समंस्मा ऋषंयः पूर्वे जिर्तारो न भूना। असूर्ता सूर्ता रजंसो विमाने ये भूतानिं समकृंण्वित्रमानिं। न तं विंदाय य इदं ज्जानान्यद्युष्माक्मन्तंरम्भवाति। नीहारेण प्रावृता जल्प्यां चासुतृपं उक्थशासंश्वरन्ति। परो दिवा पर एना॥७॥

पृथिव्या परो देवेभिरसुंरेर्गुहा यत्। कः स्विद्गर्भं प्रथमं देध आपो यत्रं देवाः समगंच्छन्त विश्वं। तिमद्गर्भम्प्रथमं देध आपो यत्रं देवाः समगंच्छन्त विश्वं। अजस्य नाभावध्येकमर्पितं यस्मिन्निदं विश्वम्भुवंन- मिधं श्रितम्। विश्वकंम् ह्यजंनिष्ट देव आदिद्गंन्थवं अभवद्वितीयः। तृतीयः

पिता जंनितौषंधीनाम्॥८॥

अपां गर्भं व्यंदधात्पुरुत्रा। चख्युंषः पिता मनंसा हि धीरों घृतमेने अजनुत्रन्नमाने। युदेदन्ता अदंद १ हन्तु पूर्व आदिद्यावांपृथिवी अंप्रथेताम्। विश्वतंश्चख्युरुत विश्वतोमुखो विश्वतोहस्त उत विश्वतंस्पात्। सं बाहुभ्यां नमंति सम्पतंत्रैर्द्यावांपृथिवी जनयं देव एकः। कि १ स्विदासीदिधिष्ठानंमारम्भंणं कत्मिष्टिवृत्किमांसीत्। यदी भूमिं जनयन्नं॥९॥

विश्वकंर्मा वि द्यामौर्णौन्मिह्ना विश्वचंख्याः। किश् स्विद्वनं क उ स वृख्य आंसीद्यतो द्यावापृथिवी निष्टत्ख्युः। मनीषिणो मनंसा पृच्छतेदु तद्यद्ध्यतिष्ठद्भुवंनानि धारयत्रं। या ते धामानि पर्माणि यावमा या मध्यमा विश्वकर्मत्रुतेमा। शिख्या सर्खिभ्यो ह्विषि स्वधावः स्वयं यंजस्व तनुवं जुषाणः। वाचस्पतिं विश्वकंर्माणमूतये॥१०॥

म्नोयुजं वाजे अद्या हुंवेम। स नो नेदिंष्ठा हवंनानि जोषते विश्वशंम्भूरवंसे साधुकंमी। विश्वंकर्मन् हुविषां वावृधानः स्वयं यंजस्व तुनुवं जुषाणः। मुह्यंन्त्वन्ये अभितः सपत्नां इहास्माकंम्म्घवां सूरिरंस्तु। विश्वंकर्मन् हृविषा वर्धनेन त्रातार्मिन्द्रंमकृणोरवध्यम्। तस्मै विशः समनमन्त पूर्वीर्यमुग्रो विह्व्यो यथासंत्। स्मुद्रायं वयुनांय सिन्धूंनाम्पतंये नमः। नदीना सर्वासाम्पित्रे जुंहुता विश्वकंमणे विश्वाहामंत्यं स्विः॥११॥

ज्जानैनौषंधीनां भूमिं जनयंत्रूतये नमो नवं च॥२॥॥——[२] उदेनमुत्तरां न्याग्ने घृतेनाहुत। रायस्पोषेण स॰ सृंज

प्रजयां च धनेन च। इन्द्रेमम्प्रत्रां कृधि सजातानांमसद्वशी। समेनं वर्चसा सृज देवेभ्यों भागुधा अंसत्। यस्यं कुर्मो ह्विर्गृहे तमंग्ने वर्धया त्वम्। तस्मै देवा अधि ब्रवन्नयं च ब्रह्मणस्पतिः। उद्दं त्वा विश्वे देवाः॥१२॥

अग्ने भरंन्तु चित्तिंभिः। स नों भव शिवतंमः सुप्रतींको विभावंसुः। पश्च दिशो दैवींर्य्ज्ञमंवन्तु देवीरपामंतिं दुर्मतिम्बाधंमानाः। रायस्पोषें युज्ञपंतिमाभजन्तीः। रायस्पोषे अधि युज्ञो अंस्थाथ्समिद्धे अग्नावधि मामहानः। उक्थपंत्र ईड्यो गृभीतस्त्रप्तं घर्मम्परिगृह्यायजन्त। ऊर्जा यद्यज्ञमशंमन्त देवा दैव्याय धूर्त्र जोष्ट्रें। देवश्रीः श्रीमंणाः शृतपंयाः॥१३॥ प्रिगृह्यं देवा यज्ञमायत्र्। सूर्यरिष्म्र्हिरिकेशः पुरस्तांध्सिवता ज्योतिरुद्या अजंस्रम्। तस्यं पूषा प्रस्वं यांति देवः सम्पश्यन्विश्वा भुवनानि गोपाः। देवा देवेभ्यो अध्वर्यन्तो अस्थुर्वीत शंमित्रे शंमिता यज्ञध्यै। तुरीयो यज्ञो यत्रं ह्व्यमेति ततः पावका आशिषो नो जुषन्ताम्। विमानं एष दिवो मध्यं आस्त आपिप्रवात्रोदंसी अन्तरिख्यम्। स विश्वाचीरिभ॥१४॥

चृष्टे घृताचीरन्त्रा पूर्वमपरं च केतुम्। उख्या संमुद्रो अरुणः सुंपणः पूर्वस्य योनिम्पितुरा विवेश। मध्ये दिवो निहितः पृश्चिरश्मा वि चंक्रमे रजंसः पात्यन्तौ। इन्द्रं विश्वां अवीवृधन्थ्समुद्रव्यंचसं गिरंः। र्थीतंम रथीनां वाजांना स्तर्पित्मपितम्। सुमृहूर्यज्ञो देवा अ च वख्यद्यख्यंद्रिर्देवो देवा आ च वख्यत्। वाजंस्य मा प्रस्वेनौद्धाभेणोदंग्रभीत्। अथां सपत्ना इन्द्रों मे निग्राभेणाधंरा अथां सपत्ना इन्द्रों मे निग्राभेणाधंरा अथां सपत्नांनिन्द्राग्नी में विष्चीनान्व्यंस्यताम्॥१५॥

देवाः शतपंया अभि वार्जस्य पड्वि १ शतिश्व॥३॥॥—

[3]

आशुः शिशांनो वृष्मो न युध्मो घंनाघनः ख्योभणश्चर्षणीनाम्। स्ङ्कन्दंनोऽनिमिष एंकवीरः श्तरः सेनां अजयथ्याकिमिन्द्रंः। संक्रन्दंनेनानिमिषणं जिष्णानां युत्कारेणं दुश्च्यवनेनं धृष्णुनां। तिदन्द्रंण जयत् तथ्संहध्वं युधो नर् इषुंहस्तेन् वृष्णां। स इषुंहस्तैः स निष्क्विभीवृशी सङ्स्रष्टा स युध् इन्द्रों गुणेनं। स्र्मृष्ट्जिथ्सोम्पा बांहुश्ध्यूर्ध्वधंन्वा प्रतिंहिताभि्रस्तां। बृहंस्पते परिंदीय॥१६॥

रथेन रख्योहामित्रारं अपबाधंमानः। प्रभुञ्जन्थ्सेनाः प्रमुणो युधा जयंत्रस्माकंमेध्यविता रथांनाम्। गोत्रिभदं गोविदं वर्ज्ञबाहुं जयंन्तमज्मं प्रमृणन्तमोजंसा। इमर् संजाता अनुं वीरयध्वमिन्द्ररं सखायोऽनु सर् रंभध्वम्। बलुविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः सहंस्वान् वाजी सहंमान उग्रः। अभिवीरो अभिसंत्वा सहोजा जैत्रीमिन्द्र रथमा तिष्ठ गोवित्। अभि गोत्राणि सहंसा गाहंमानोऽदायः॥१७॥ वीरः शतमंन्यरिन्दंः। दश्यवनः पंतनाषाद्यध्यौऽस्माकर

वीरः शतमंन्युरिन्द्रेः। दुश्चवनः पृंतनाषाडंयुध्यौंऽस्माक् र् सेनां अवतु प्र युथ्सु। इन्द्रं आसां नेता बृह्स्पतिर्दिख्णा यज्ञः पुर एतु सोमः। देवसेनानांमभिभञ्जतीनां जयंन्तीनाम्म्रुतो यन्त्वग्रैं। इन्द्रंस्य वृष्णो वर्रुणस्य राज्ञं आदित्यानाम्म्रुता शर्धं उग्रम्। महामंनसाम्भुवनच्यवानां घोषो देवानां जयंतामुदंस्थात्। अस्माक्मिन्द्रः समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या इषंवस्ता जयन्तु।॥१८॥

अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मानं देवा अवता हवेषु। उद्धंर्षय मघवन्नायुंधान्युथ्मत्वंनाम्मामकानाम्महा हेसि। उद्घंत्रहन्वाजिनां वाजिनान्युद्रथानां जयंतामेतु घोषंः। उप प्रेत जयंता नरः स्थिरा वंः सन्तु बाहवंः। इन्द्रों वः शर्म यच्छत्वनाधृष्या यथासंथ। अवंसृष्टा परां पत् शरंव्ये ब्रह्मंसहिता। गच्छामित्रान्प्र॥१९॥

विश मैषां कं चनोच्छिषः। मर्माणि ते वर्मभिश्छादयामि सोमंस्त्वा राजामृतेनाभि वंस्ताम्। उरोवंरीयो वरिवस्ते अस्तु जयन्तं त्वामन् मदन्तु देवाः। यत्रं बाणाः सम्पतिन्त कुमारा विशिखा इंव। इन्द्रों नस्तत्रं वृत्रहा विश्वाहा शर्म यच्छतु॥२०॥

द्या द्या जंयन्त्वमित्रान्य चंत्वारि श्वाची ॥ ————[४] प्राचीमन् प्रदिशम्प्रेहिं विद्वानुग्ने रंग्ने पुरो अंग्निर्भवेह। विश्वा आशा दीद्यांनो वि भाह्यूर्जं नो धेहि द्विपदे चतुंष्पदे। क्रमंध्वमृग्निना नाकुमुख्य हस्तेषु बिभ्रेतः। दिवः पृष्ठ सुवंर्गत्वा मिश्रा देवेभिंराद्धम्। पृथिव्या अहमुदन्तिरंख्यमारुहम्न्तिरंख्यादिवमारुहम्। दिवो नाकस्य पृष्ठाथ्सुवर्ज्योतिंरगाम्॥२१॥

अहम्। सुवर्यन्तो नापैंख्यन्त आ द्यार रोहिन्ति रोदंसी। यज्ञं ये विश्वतोधार् सुविद्वारसो वितेनिरे। अग्ने प्रेहिं प्रथमो देवयतां चर्ख्युर्देवानांमुत मर्त्यानाम्। इयंख्यमाणा भृगुंभिः स्जोषाः सुवंयन्तु यज्ञंमानाः स्वस्ति। नक्तोषासा समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकर् समीची। द्यावा ख्यामां रुक्यो अन्तर्विभांति देवा अग्निं धांरयन्द्रविणोदाः। अग्ने सहस्राख्य॥२२॥

शतमूर्धञ्छतं ते प्राणाः सहस्रंमपानाः। त्व सांहस्रस्यं राय ईशिषे तस्में ते विधेम वाजांय स्वाहा। सुपूर्णा-ऽसि गुरुत्मान्पृथिव्या सीद पृष्ठे पृथिव्याः सीद भासान्तरिख्यमा पृण ज्योतिषा दिवमुत्तंभान तेजंसा दिश उद्दृ है। आजुह्वानः सुप्रतीकः पुरस्तादग्ने स्वां योनिमा सीद साध्या। अस्मिन्थ्स्थस्थे अध्युत्तंरस्मिन्विश्वं देवाः॥२३॥
यजंमानश्च सीदत। प्रेद्धां अग्ने दीदिहि पुरो नोऽजंस्रया सूर्म्यां यिवष्ठ। त्वा श्वाश्वंन्त उपं यन्ति वाजाः।
विधेमं ते पर्मे जन्मंत्रग्ने विधेम् स्तोमैरवंरे स्धस्थें।
यस्माद्योनंरुदारिथा यजे तम्प्र त्वे ह्वी श्विं जुहुरे सिमंद्धे।
ता संवितुवरिण्यस्य चित्रामाहं वृंणे सुमृतिं विश्वजंन्याम्।
यामंस्य कण्वो अदुंहत्प्रपीना सहस्रंधाराम्॥२४॥

पयंसा महीं गाम्। सप्त ते अग्ने स्मिधंः स्प्त जिह्नाः स्प्तर्षयः सप्त धामं प्रियाणि। सप्त होत्राः सप्तधा त्वां यजन्ति सप्त योनीरा पृंणस्वा घृतेनं। ईटङ्गांन्यादङ्गं तादङ्गं प्रतिदङ्गं मितश्च सम्मितश्च सभराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च सत्यज्योतिश्च ज्योतिष्मा १श्व सत्यश्चंत्पाश्चात्य रहाः।॥२५॥

ऋतजिचं सत्यजिचं सेन्जिचं सुषेणश्चान्त्यंमित्रश्च दूरेअमित्रश्च गणः। ऋतश्चं सत्यश्चं ध्रुवश्चं धरुणंश्च धर्ता चं विधर्ता चं विधार्यः। ईटख्यांस एताटख्यांस ऊ षु णंः सटख्यांसः प्रतिसटख्यास एतंन। मितासंश्च सम्मितासश्च न ऊतये सभरसो मरुतो युज्ञे अस्मिन्निन्द्रं दैवीविंशों मुरुतोऽनुंवर्त्मानो यथेन्द्रं दैवीर्विशो मुरुतोऽनुंवर्त्मान एविम्मं यजमानं दैवीश्च विशो मानुंषीश्चानुंवर्त्मानो भवन्तु॥२६॥

अगार सह्साक्ष देवाः सहस्रंधारामत्यरेहा अनंवत्मानः पोडंश चापा॥——[५] जीमूर्तस्येव भवति प्रतींकं यद्वर्मी याति समदांमुपस्थैं। अनांविद्धया तनुवां जय त्वर स त्वा वर्मणो महिमा पिंपर्तु। धन्वना गा धन्वनाजिं जयम धन्वना तीव्राः समदो जयम। धनुः शत्रोरपकामं कृणोति धन्वना सर्वाः प्रदिशों जयम।

वृक्ष्यन्तीवेदा गंनीगन्ति कर्णम्प्रियः सर्खायम्परिषस्वजाना। योषेव शिङ्के वितताधि धन्वन्नं॥२७॥

ज्या इय समंने पारयंन्ती। ते आचरंन्ती समंनेव् योषां मातेवं पुत्रिम्बंभृतामुपस्थैं। अप शत्र न्ंविध्यता श् संविदाने आर्क्षी इमे विष्फुरन्तीं अमित्रान्। बह्वीनाम्पिता बहुरंस्य पुत्रिश्चिश्चा कृंणोति समंनावगत्यं। इषुिधः सङ्काः पृतंनाश्च सर्वाः पृष्ठे निनंद्धो जयित प्रसूतः। रथे तिष्ठत्रयित वाजिनः पुरो यत्रयत्र कामयेते सुषार्थिः। अभीशूंनाम्महिमानम्॥२८॥ प्नायत् मनेः पश्चादन् यच्छन्ति र्श्मयः। तीव्रान्धोषांन्कुण्वते वृषंपाण्योऽश्वा रथेभिः सह वाजयन्तः। अवक्रामन्तः प्रपंदैर्मित्रांन्ख्षिणन्ति शत्रूर्रनंपव्ययन्तः। र्थवाहंन १ हविरंस्य नाम् यत्रायुंधं निहिंतमस्य वर्म। तत्रा रथमुपं शुग्म १

ह्विरंस्य नाम् यत्रायुंधं निहितमस्य वर्मः। तत्रा रथमुपं श्ग्मरं संदेम विश्वाहां वयर सुंमन्स्यमानाः। स्वादुष्ट्सदेः पितरो वयोधाः कृच्छ्रेश्रितः शक्तीवन्तो गभीराः। चित्रसेना इषुंबला अमृधाः स्तोवीरा उरवौ व्रातसाहाः। ब्राह्मणासः॥२९॥

पितंरः सोम्यांसः शिवं नो द्यावांपृथिवी अनेहसाँ। पूषा नंः पातु दुरितादंतावृधो रख्या मार्किनों अघशर्रस ईशत। सुप्णं वंस्ते मृगो अस्या दन्तो गोभिः संनद्धा पतित प्रसूता। यत्रा नरः सं च वि च द्रवंन्ति तत्रास्मभ्यमिषंवः शर्म यरसत्र। ऋजीते परि वृिङ्घ नोऽश्मां भवतु नस्तुनः। सोमो अधि ब्रवीतु नोऽदिंतिः॥३०॥

शर्म यच्छत्। आ जंङ्घन्ति सान्वेषां ज्ञघनाः उपं जिन्नते। अश्वांजिन प्रचेत्सोऽश्वान्थ्समथ्सं चोदय। अहिरिव भोगैः पर्येति बाहुं ज्यायां हेतिम्पंरिबाधंमानः। हस्तृन्नो विश्वां वयुनांनि विद्वान्युमान्युमा रसम्परि पातु विश्वतः। वनंस्पते वीड्वंङ्गो हि भूया अस्मथ्संखा प्रतरंणः सुवीरंः। गोभिः संनंद्धो असि वीडयंस्वास्थाता ते जयतु जेत्वांनि। दिवः पृथिव्याः परि॥३१॥

ओज उद्गृंतं वनस्पतिभ्यः पर्याभृंत् सहंः। अपामोज्मानम्परि गोभिरावृंतमिन्द्रंस्य वज्रं हृविषा रथं यज। इन्द्रंस्य वज्रो मुरुतामनींकम्मित्रस्य गर्भो वर्रुणस्य नाभिः। सेमां नो ह्व्यदांतिं जुषाणो देवं रथ प्रति ह्व्या गृंभाय। उपं श्वासय पृथिवीमुत द्याम्पुंरुत्रा ते मनुतां विष्ठितं जगंत्। स दुन्दुभे सुजूरिन्द्रंण देवैर्दूरात्॥३२॥

दवीयो अपं सेध् शत्रून्। आ ऋंन्दय बल्मोजों न् आ धा नि ष्टंनिहि दुरिता बाधंमानः। अपं प्रोथ दुन्दुभे दुच्छुना इत इन्द्रंस्य मुष्टिरंसि वीडयंस्व। आमूरंज प्रत्यावंतियेमाः केतुमद्दंन्दुभिवांवदीति। समर्श्वपण्श्चिरंन्ति नो नरोऽस्माकंमिन्द्र र्थिनो जयन्तु॥३३॥

धन्वंनमिह्मान्ं ब्राह्मंणासोऽदिंतिः पृथिव्याः परिं दूरादेकंचत्वारि शश्च॥६॥॥———[६]

यदर्नन्दः प्रथमं जायंमान उद्यन्थ्संमुद्रादुत वा पुरीषात्। श्येनस्यं पुख्या हेरिणस्यं बाहू उपस्तुत्यम्मिहं जातं ते अर्वन्न। यमेनं दत्तं त्रित एनमायुन्गिन्द्रं एणम्प्रथमो अध्यंतिष्ठत्। गन्धर्वो अस्य रश्नामंगृभ्णाथ्सूरादश्वं वसवो निरंतष्ट। असिं यमो अस्यादित्यो अर्वन्नसिं त्रितो गृह्येन व्रतेनं। असि सोमेन समया विपृक्तः॥३४॥

आहुस्ते त्रीणि दिवि बन्धंनानि। त्रीणि त आहुर्दिवि बन्धंनानि त्रीण्यप्सु त्रीण्यन्तः संमुद्रे। उतेवं मे वरुणश्छन्थ्स्यर्वन् यत्रां त आहुः पंरमं जनित्रम्। इमा ते वाजिन्नवमार्जनानीमा शुफाना स् सिन्तुर्निधाना। अत्रां ते भुद्रा रंशना अपश्यमृतस्य या अभिरखंन्ति गोपाः। आत्मानं ते मनसारादंजानाम्वो दिवा॥३५॥ पत्यंन्तम्पतंगम्। शिरो अपश्यम्पथिभिः सुगेभिररेणुभिर्जेहंम्

अत्रा ते रूपमृत्तममंपश्यं जिगीषमाणमिष आ पदे गोः। यदा ते मर्तो अनु भोगमानुडादिद्वसिष्ठ ओषधीरजीगः। अनुं त्वा रथो अनु मर्यो अर्वन्ननु गावोऽनु भगः कृनीनाम्। अनु व्रातांस्स्तवं सख्यमीयुरनुं देवा मंमिरे वीर्यम्॥३६॥

ते। हिरंण्यशृङ्गोऽयों अस्य पादा मनोजवा अवंर इन्द्रं आसीत्। देवा इदंस्य हिव्रद्यंमायन् यो अवंन्तम्प्रथमो अध्यतिष्ठत्। ईर्मान्तांसः सिलिंकमध्यमासः सः शूरंणासो दिव्यासो अत्याः। हुर्सा इंव श्रेणिशो यंतन्ते यदाख्यिषुर्दिव्यमज्ममश्वाः। तव् शरीरम्पतियृष्णवंर्वन्तवं चित्तं वातं इव् ध्रजीमान्। तव् शृङ्गांणि विष्ठिता पुरुत्रारंण्येषु जर्भुराणा चरन्ति। उपं॥३७॥

प्रागाच्छसंनं वाज्यवां देवद्रीचा मनसा दीध्यांनः। अजः पुरो नीयते नाभिरस्यानुं पृश्चात्कवयों यन्ति रेभाः। उप प्रागौत्पर्मं यथ्सधस्थमर्वा अच्छां पितरम्मातरं च। अद्या देवाञ्जष्टंतमो हि गुम्या अथा शौस्ते दाशुषे वार्याणि॥३८॥

विपृंक्तो दिवा वीर्यमुपैकान्नचंत्वारिष्ट्शर्च॥७॥॥————[७]

मा नों मित्रो वर्रुणो अर्यमायुरिन्द्रं ऋभुख्या मुरुतः परिं ख्यत्र। यद्वाजिनों देवजांतस्य सप्तैः प्रवृक्ष्यामों विदर्थं वीर्याणि। यत्रिणिजा रेक्णंसा प्रावृंतस्य रातिं गृंभीताम्मुंखतो नयंन्ति। सुप्रांङ्जो मेम्यंद्विश्वरूप इन्द्रापूष्णोः प्रियमप्यंति पार्थः। एष च्छागः पुरो अश्वंन वाजिनां पूष्णो भागो नीयते विश्वदेव्यः। अभिप्रियं यत्पुंरोडाश्मर्वता त्वष्टेत्॥३९॥

पुन् सौश्रवसायं जिन्वति। यद्धविष्यंमृतुशो देवयानं त्रिर्मानुषाः पर्यश्वं नयन्ति। अत्रां पूष्णः प्रथमो भाग एति यज्ञं देवेभ्यः प्रतिवेदयंत्रजः। होतांष्वर्युरावंया अग्निमिन्धो ग्रांवग्राभ उत शङ्स्ता सुविप्रः। तेनं यज्ञेनं स्वरंकृतेन स्विष्टेन व्ख्षणा आ पृणध्वम्। यूपव्रस्का उत ये यूपवाहाश्चषालं ये अश्वयूपाय तख्यंति। ये चार्वते पर्चनः सम्भरंन्त्युतो॥४०॥

तेषांमभिगूर्तिर्न इन्वतु। उप प्रागांथ्सुमन्में ऽधायि मन्में देवानामाशा उपं वीतपृष्ठः। अन्वेनं विप्रा ऋषंयो मदन्ति देवानां पुष्टे चंकृमा सुबन्धुम्। यद्वाजिनो दामं संदानमर्वतो या शीर्षण्यां रशना रज्जंरस्य। यद्वां घास्य प्रभृतमास्ये तृण्क्ष् सर्वा ता ते अपि देवेष्वंस्तु। यदश्वंस्य ऋविषंः॥४१॥

मिख्यकाश् यद्वा स्वरौ स्विधितौ रिप्तमस्ति। यद्धस्तेयोः शिम्तितुर्यन्नखेषु सर्वा ता ते अपि देवेष्वंस्तु। यदूवंध्यमुदर्रस्यापवाति य आमस्यं ऋविषों गृन्धो अस्ति। सुकृता तच्छंमितारंः कृण्वन्तूत मेधर् शृत्पाकं पचन्तु। यत्ते गात्रांदग्निनां पच्यमांनादिभ शूलं निहंतस्यावधावंति। मा तद्भम्यामा श्रिष्-मा तृणेषु देवेभ्यस्तदुशद्धों रातमंस्तु॥४२॥

इदुतो ऋविषः श्रिषथ्सप्त चं॥८॥॥____

ये वाजिनंम्परिपश्यंन्ति पृक्कं य ईमाहः सुर्भिर्निर्हरेतिं। ये चार्वतो माश्सिभुख्यामुपासंत उतो तेषांमभिगूर्तिनं इन्वतु। यन्नीख्यंणम्माश्स्पचंन्या उखाया या पात्राणि यूष्ण आसेचनानि। ऊष्मण्यांपिधानां चरूणामङ्काः सूनाः परि भूषन्त्यश्वम्। निक्रमणं निषदंनं विवर्तनं यच्च पङ्घीशमर्वतः। यचं पपौ यचं घासिम्॥४३॥

ज्यास् सर्वा ता ते अपि देवेष्वंस्तु। मा त्वाग्निर्ध्वंनियद्धूमगंनि भ्राजंन्त्यभि विक्त जिद्येः। इष्टं वीतम्भिगूर्तं वर्षद्भृतं तं देवासः प्रति गृभ्णन्त्यश्वम्। यदश्वांय वासं उपस्तृणन्त्यंधीवासं या हिरंण्यान्यस्मै। संदान्मर्वन्तम्पङ्घीशिम्प्रिया देवेष्वा यांमयन्ति। यत्ते सादे महंसा शूकृतस्य पार्ष्णिया वा कशंया॥४४॥

वा तुतोदं। स्रुचेव ता ह्विषों अध्वरेषु सर्वा ता ते ब्रह्मंणा सूदयामि। चतुंस्त्रि शहाजिनों देवबंन्धोर्वङ्कीरश्वंस्य स्वधितिः समेति। अच्छिंद्रा गात्रां वयुनां कृणोत् पर्रुष्परुर्नुषुष्या वि शंस्त। एकस्त्वष्टुरश्वंस्या विश्वस्ता द्वा यन्तारां भवतस्तथर्तुः। या ते गात्रांणामृतुथा कृणोमि ताता पिण्डांनाम्प्र जुंहोम्युग्नौ। मा त्वां तपत्॥४५॥

प्रिय आत्मापियन्तम्मा स्वधितिस्तुन् आ तिष्ठिपत्ते। मा ते गृप्नुरंविश्नस्तातिहायं छिद्रा गात्रांण्यसिना मिथूं कः। न वा उं वेतन्म्रियसे न रिष्यसि देवा इदेषि पृथिभिः सुगेभिः। हरी ते युञ्जा पृषंती अभूतामुपांस्थाद्वाजी धुरि रासभस्य। सुगव्यं नो वाजी स्वश्वियम्पु इसः पुत्रा इत विश्वापुष इ र्यिम्। अनागास्त्वं नो अदितिः कृणोतु ख्युत्रं नो अश्वों वनता इविष्मान्॥४६॥

घासिं कशेया तपद्रियें नवं च॥९॥॥————[९]

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita